C/2024/6812

2024.11.29.

A TANÁCS AJÁNLÁSA

(2024. október 21.)

Németország gazdaság-, költségvetési, foglalkoztatás- és strukturális politikájáról

(C/2024/6812)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 121. cikke (2) bekezdésére és 148. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a gazdaságpolitikák hatékony összehangolásáról és a többoldalú költségvetési felügyeletről, valamint az 1466/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2024. április 29-i (EU) 2024/1263 európai parlamenti és tanácsi rendeletre [1] és különösen annak 3. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre [2] és különösen annak 6. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására,

tekintettel az Európai Parlament állásfoglalásaira,

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

tekintettel a Foglalkoztatási Bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményére,

tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdaságpolitikai Bizottság véleményére,

mivel:

(1) Az (EU) 2021/241 európai parlamenti és tanácsi rendelet [3], amely létrehozta a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközt (a továbbiakban: az Eszköz), 2021. február 19-én lépett hatályba. Az Eszköz reformok és beruházások végrehajtásához nyújt pénzügyi támogatást a tagállamoknak, az Unió által finanszírozott fiskális impulzust biztosítva. A gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszterének prioritásaival összhangban az Eszköz segít elérni a gazdasági és társadalmi helyreállítást, valamint végrehajtani a fenntartható reformokat és beruházásokat, különösen a zöld és a digitális átállás előmozdítását, valamint a tagállamok gazdaságának reziliensebbé tételét szolgáló reformokat és beruházásokat. Közép- és hosszú távon szintén segít megerősíteni az államháztartás helyzetét, valamint fellendíteni a növekedést és a munkahelyteremtést, javítani az Unión belüli területi kohéziót, és támogatni a szociális jogok európai pillérének folytatódó végrehajtását.

(2) A 2023. február 27-én elfogadott (EU) 2023/435 európai parlamenti és tanácsi rendelet [4] (a továbbiakban: REPowerEU-rendelet) célja fokozatosan megszüntetni az Unió függőségét az orosz fosszilistüzelőanyag-behozataltól. Ez segítene elérni az energiabiztonságot és diverzifikálni az Unió energiaellátását, növelve ugyanakkor a megújuló energiaforrások elterjedését, az energiatárolási kapacitásokat és az energiahatékonyságot.

[1] HL L, 2024/1263, 2024.4.30., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj.
[2] HL L 306, 2011.11.23., 25. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1176/oj.
[3] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/241 rendelete (2021. február 12.) a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz létrehozásáról (HL L 57., 2021.2.18., 17. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).
[4] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/435 rendelete (2023. február 27.) az (EU) 2021/241 rendeletnek a helyreállítási és rezilienciaépítési tervekbe beillesztendő REPowerEU-fejezet tekintetében történő módosításáról, valamint az 1303/2013/EU rendelet, az (EU) 2021/1060 rendelet és az (EU) 2021/1755 rendelet, valamint a 2003/87/EK irányelv módosításáról (HL L 63., 2023.2.28., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/435/oj).

(3) 2023. március 16-án a Bizottság kiadta „Az EU hosszú távú versenyképessége: előretekintés a 2030 utáni időszakra” című közleményt annak érdekében, hogy megalapozza a szakpolitikai döntéseket, és megteremtse a növekedés fokozásához szükséges keretfeltételeket. A közlemény kilenc egymást kölcsönösen megerősítő tényező tekintetében határozza meg a versenyképesség keretfeltételeit. Az említett tényezők közül a magántőkéhez való hozzáférés, a kutatás és innováció, az oktatás és a készségek, valamint a működő egységes piac emelkedik ki a reformok és a beruházások alapvető szakpolitikai prioritásaiként a jelenlegi termelékenységi kihívások kezelése, valamint az Unió és tagállamai hosszú távú versenyképességének fokozása céljából. 2024. február 14-én a Bizottság kiadta „Az egységes piac aktuális helyzete: az egységes piacról és a versenyképességről szóló 2024. évi éves jelentés” című közleményt. Az említett közlemény részletesen ismerteti az európai egységes piac versenyképességi erősségeit és kihívásait, a beazonosított kilenc versenyképességi tényező szerint követve az éves fejleményeket.

(4) 2023. november 21-én a Bizottság elfogadta a 2024. évi éves fenntartható növekedési jelentést, megadva a gazdaságpolitikai koordináció 2024. évi európai szemeszterének startját. 2024. március 22-én az Európai Tanács jóváhagyta a 2024. évi éves fenntartható növekedési jelentés prioritásait, amelyek a versenyképes fenntarthatóság négy dimenziója köré összpontosulnak. 2023. november 21-én a Bizottság – az 1176/2011/EU rendelet alapján – elfogadta a riasztási mechanizmus keretében készült 2024. évi jelentést is, amelyben Németországot azon tagállamok egyikeként azonosította, amelyeket érinthet az egyensúlyhiány, vagy fennáll ennek kockázata, és amelyek tekintetében részletes felülvizsgálatra volna szükség. Ugyanezen a napon a Bizottság elfogadta a Németország 2024. évi költségvetésiterv-javaslatára vonatkozó véleményt is. A Bizottság az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló tanácsi ajánlásra vonatkozó ajánlást is elfogadott és a 2024. évi együttes foglalkoztatási jelentésre vonatkozó javaslatot, amely elemzi a foglalkoztatási iránymutatások és a szociális jogok európai pillérében foglalt elvek végrehajtását. A Tanács 2024. április 12-én elfogadta az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló ajánlást ([5]) (a továbbiakban: az euroövezetről szóló, 2024. évi ajánlás) és 2024. március 11-én az együttes foglalkoztatási jelentést.

(5) 2024. április 30-án hatályba lépett az Unió új gazdasági kormányzási kerete. A keret magában foglalja a gazdaságpolitikák hatékony összehangolásáról és a többoldalú költségvetési felügyeletről szóló, új (EU) 2024/1263 rendeletet, a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló, módosított 1467/97/EK tanácsi rendeletet ([6]) és a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló, módosított 2011/85/EU tanácsi irányelvet ([7]) is. Az új gazdasági kormányzási keret célkitűzései: reformok és beruházások végrehajtásával előmozdítani a rendezett és fenntartható államháztartást, a fenntartható és inkluzív növekedést, valamint a rezilienciát, továbbá megelőzni a túlzott költségvetési hiányt. Az új gazdasági kormányzási keret előmozdítja a nemzeti felelősségvállalást is, és fokozott hangsúlyt helyez a középtávra, hatékonyabb és következetesebb végrehajtással kombinálva mindezt. Minden egyes tagállamnak nemzeti középtávú költségvetési-strukturális tervet kell benyújtania a Tanácsnak és a Bizottságnak. A nemzeti középtávú költségvetési-strukturális terv a tagállam költségvetési, reform- és beruházási kötelezettségvállalásait tartalmazza, a nemzeti törvényhozási ciklus rendes hosszától függően, 4 vagy 5 éves tervezési időhorizontra vonatkozóan. A nemzeti középtávú költségvetési-strukturális tervekben foglalt nettó kiadási ([8]) pályának meg kell felelnie az (EU) 2024/1263 rendelet követelményeinek, többek között azon követelményeknek, hogy az államadósságot a kiigazítási időszak végére megalapozottan csökkenő pályára kell állítani, vagy ilyen pályán kell tartani, vagy annak a bruttó hazai termék (GDP) 60 %-a alatti prudens szinten kell maradnia, továbbá az államháztartási hiányt középtávon a Szerződés által a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaérték alá kell csökkenteni, illetve az alatt kell tartani. Amennyiben egy tagállam elkötelezi magát az (EU) 2024/1263 rendeletben meghatározott kritériumoknak megfelelő releváns reformok és beruházások mellett, a kiigazítási időszak legfeljebb három évvel meghosszabbítható. Az említett nemzeti középtávú költségvetési-strukturális tervek elkészítésének támogatása céljából a Bizottság 2024. június 21-én iránymutatást tett közzé a tagállamok által a nemzeti középtávú költségvetési-strukturális terveikben és az elért eredményekről szóló éves jelentéseikben nyújtandó információkra vonatkozóan. Az (EU) 2024/1263 rendelet 5. és 36. cikkének megfelelően a Bizottság – adott esetben – referenciapályát és technikai információkat továbbított a tagállamok számára. A tagállamoknak 2024. szeptember 20-ig kell benyújtaniuk nemzeti középtávú költségvetési-strukturális terveiket, kivéve, ha a tagállam és a Bizottság megállapodik a határidő észszerű időtartammal történő meghosszabbításáról. A tagállamok – a nemzeti jogi keretükkel összhangban – megvitathatják

([5]) A Tanács ajánlása (2024. április 12.) az euroövezet gazdaságpolitikájáról (HL C, C/2024/2807, 2024.4.23., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2807/oj).

([6]) A Tanács 1467/97/EK rendelete (1997. július 7.) a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról (HL L 209., 1997.8.2., 6. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/1467/oj).

([7]) A Tanács 2011/85/EU irányelve (2011. november 8.) a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről (HL L 306., 2011.11.23., 41. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/85/oj).

([8]) Az (EU) 2024/1263 rendelet 2. cikkének 2. pontjában meghatározott „nettó kiadás”: i. a kamatkiadások, ii. a diszkrecionális bevételi intézkedések, iii. az uniós alapokból származó bevételek által teljes mértékben fedezett, uniós programokkal kapcsolatos kiadások, iv. az Unió által finanszírozott programok társfinanszírozásával kapcsolatos nemzeti kiadások, v. a munkanélküli ellátásokra fordított kiadások ciklikus elemei, valamint vi. az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül számított kormányzati kiadás.

a középtávúterv-tervezetüket a nemzeti parlamentjükkel, felkérhetik a független költségvetési intézményeket véleménynyilvánításra, valamint konzultációt folytathatnak a szociális partnerekkel és más nemzeti érdekelt felekkel.

(6) 2024-ben a gazdaságpolitikai koordináció európai szemesztere továbbra is az Eszköz végrehajtásával összhangban alakul. A helyreállítási és rezilienciaépítési tervek teljes körű végrehajtása továbbra is elengedhetetlen az európai szemeszter szerinti szakpolitikai prioritások teljesítéséhez, mivel a tervek segítenek hatékonyan kezelni az elmúlt években kiadott releváns országspecifikus ajánlásokban azonosított kihívások összességét vagy jelentős részét. A 2019., 2020., 2022. és 2023. évi országspecifikus ajánlások ugyanolyan relevánsak maradnak az (EU) 2021/241 rendelet 14., 18. és 21. cikkével összhangban felülvizsgált, aktualizált vagy módosított helyreállítási és rezilienciaépítési tervek tekintetében is.

(7) 2021. április 28-án Németország – az (EU) 2021/241 rendelet 18. cikkének (1) bekezdésével összhangban – benyújtotta nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervét a Bizottsághoz. Az (EU) 2021/241 rendelet 19. cikke értelmében a Bizottság – az említett rendelet V. mellékletében foglalt értékelési iránymutatásokkal összhangban – értékelte a helyreállítási és rezilienciaépítési terv relevanciáját, eredményességét, hatékonyságát és következetességét. A Tanács 2021. július 13-án elfogadta a Németország helyreállítási és rezilienciaépítési terve értékelésének jóváhagyásáról szóló végrehajtási határozatát ([9]), amelyet 2023. december 8-án módosított a vissza nem térítendő pénzügyi támogatásra vonatkozó maximális pénzügyi hozzájárulásnak az (EU) 2021/241 rendelet 18. cikkének (2) bekezdése szerinti aktualizálása céljából ([10]). A részletek folyósításának feltétele, hogy a Bizottság – az (EU) 2021/241 rendelet 24. cikkének (5) bekezdésével összhangban – határozatot fogadjon el, amelyben megállapítja, hogy Németország kielégítően teljesítette a tanácsi végrehajtási határozatban meghatározott releváns mérföldköveket és célokat. A kielégítő teljesítés előfeltétele, hogy a korábbi mérföldkövek és célok terén ne következzen be visszalépés.

(8) Németország 2024. április 17-én benyújtotta a 2024. évi nemzeti reformprogramját, 2024. április 24-én pedig a 2024. évi stabilitási programját, összhangban az 1466/97/EK tanácsi rendelet ([11]) 4. cikkének (1) bekezdésével. Az (EU) 2021/241 rendelet 27. cikkével összhangban a 2024. évi nemzeti reformprogram Németországnak a helyreállítási és rezilienciaépítési terv megvalósítása terén tett előrehaladásról szóló, félévenkénti jelentését is tükrözi.

(9) 2024. június 19-én a Bizottság közzétette a Németországra vonatkozó, 2024. évi országjelentést. Ebben értékelte a Tanács által 2019 és 2023 között elfogadott releváns országspecifikus ajánlások végrehajtása terén Németország által elért előrehaladást, és számba vette a helyreállítási és rezilienciaépítési terv Németország általi végrehajtását. Az említett elemzés alapján az országjelentés hiányosságokat azonosított a helyreállítási és rezilienciaépítési terv által nem vagy csak részben kezelt kihívásokat illetően, valamint újonnan felmerült és kialakulóban lévő kihívásokat. A jelentés szintén értékelte a Németország által a szociális jogok európai pillérének végrehajtása és a foglalkoztatásra, a készségekre és a szegénység csökkentésére vonatkozó kiemelt uniós célok elérése, valamint az Egyesült Nemzetek fenntartható fejlődési céljainak megvalósítása terén elért eredményeket.

(10) A Bizottság az 1176/2011/EU rendelet 5. cikke alapján Németország vonatkozásában részletes felülvizsgálatot végzett. A Bizottság szolgálatai által az említett rendelet alkalmazásával összefüggésben Németország makrogazdasági sebezhetőségeire vonatkozóan végzett értékelés főbb megállapításait 2024 áprilisában tették közzé. 2024. június 19-én a Bizottság megállapította, hogy Németország esetében makrogazdasági egyensúlyhiány áll fenn. Németország mindenekelőtt a nagy folyófizetésimérleg-többlettel kapcsolatos sebezhetőségekkel szembesül. Ezek a sebezhetőségek – annak ellenére, hogy a nagy folyófizetésimérleg-többlet az évek során némileg enyhült – változatlanul relevánsak, mivel tartósan fennállnak a mögöttes – határokon átnyúló jelentőséggel bíró – okok, nevezetesen a gyenge belföldi kereslet és a visszafogott beruházások; a bevezetett szakpolitikai válaszintézkedések pedig nem voltak elégségesek. Az alacsonyabb energiaárak, a gyenge belföldi kereslet és a stagnáló világkereskedelem miatt a folyó fizetési mérleg többlete a 2022-es 4,2 %-ról 2023-ban a GDP 5,9 %-ára ugrott vissza. Az előrejelzések szerint a többlet idén és jövőre valamivel nagyobb lesz, de jóval a világjárvány előtti szint alatt marad. Tekintettel a német gazdaság méretére és az euroövezeten belüli kereskedelmi integrációjára, ennek határokon átnyúló jelentősége van. A lakásárak csökkenése jelentősen mérsékelte az ingatlanárak túlértékeltségét, ami eddig korlátozott hatást gyakorolt a pénzügyi rendszerre, de a kereskedelmi ingatlanok továbbra is nyomon követést igényelnek. A lakáscélú beruházások visszaesése az árnyomások újbóli megjelenéséhez és az ebből következő túlértékelés kockázatához vezethet a közeljövőben. A jövőben a költség-versenyképesség enyhe romlása várható, és a háztartások vásárlóereje kismértékben újra nőni kezd, mivel az előrejelzések szerint a bérek reálértéke növekedni fog. A magánberuházások élénkülése időbe telik, és a Bizottság arra számít, hogy a költségvetési konszolidáció visz-

([9]) ST 10158/21 INIT; ST 10158/21 ADD 1.

([10]) A Tanács végrehajtási határozata (2023. december 8.) a Németország helyreállítási és rezilienciaépítési terve értékelésének jóváhagyásáról szóló 2021. július 13-i tanácsi végrehajtási határozat módosításáról (ST 15572/23 INIT).

([11]) A Tanács 1466/97/EK rendelete (1997. július 7.) a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról (HL L 209., 1997.8.2., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/1466/oj).

szafogja majd a belföldi keresletet, és ez potenciálisan kihat majd a közberuházásokra is. A megtakarítások és a beruházások közötti jelentős különbséggel összefüggő általános sebezhetőségek érdemben nem változtak: a beruházási igények az évek során növekedtek, főként a regionális szintű közberuházásokhoz és általában a vállalati beruházásokhoz kapcsolódóan, amelyek a jövőbeli gazdasági növekedést támogathatnák. Bár a kormány tett bizonyos lépéseket a beruházások támogatására, és Németország helyreállítási és rezilienciaépítési terve fontos intézkedéseket tartalmaz a beruházások ösztönzésére, a szakpolitikai válasz mértéke eddig nem vezetett jelentős előrelépéshez, és nem volt elegendő ahhoz, hogy megfeleljen a magán- és közberuházások növelése iránti igény által támasztott kihívásnak.

(11) Az Eurostat által hitelesített adatok szerint Németország GDP-arányos költségvetési hiánya 2022-höz képest 2023-ban változatlanul a GDP 2,5 %-ának megfelelő szinten maradt, míg a GDP-arányos államadósság a 2022. év végi 66,1 %-ról 2023 végére 63,6 %-ra mérséklődött.

(12) 2022. július 12-én a Tanács azt ajánlotta ([12]), hogy Németország hozzon intézkedést annak biztosítására 2023-ban, hogy a nemzeti finanszírozású elsődleges folyó kiadások növekedése összhangban legyen egy összességében semleges költségvetéspolitikai irányvonallal ([13]), figyelembe véve az energiaár-emelkedéseknek leginkább kitett háztartásoknak és vállalkozásoknak, valamint az Ukrajnából menekülőknek nyújtott ideiglenes és célzott támogatás fenntartását. Az ajánlás azt is tartalmazta, hogy Németországnak készen kell állnia arra, hogy a folyó kiadásokat a változó helyzethez igazítsa. A Tanács azt is ajánlotta, hogy Németország bővítse a zöld és a digitális átállásra, valamint a REPowerEU kezdeményezés figyelembevételével az energiabiztonságra irányuló közberuházásokat, többek között az Eszköz és más uniós források felhasználásával. A Bizottság becslései szerint a költségvetési irányvonal ([14]) 2023-ban restriktív volt, és a GDP 0,3 %-ának felelt meg. A nemzeti finanszírozású (a diszkrecionális bevételi intézkedések nélkül számított) elsődleges folyó kiadások 2023. évi növekedése a GDP 0,5 %-ának megfelelő restriktív hatást gyakorolt a költségvetési irányvonalra, és összhangban volt a 2022. július 12-i tanácsi ajánlással. Az Eszköz és más uniós alapok keretében nyújtott vissza nem térítendő támogatások által finanszírozott kiadások 2023-ban a GDP 0,2 %-át tették ki. A nemzeti finanszírozású beruházások 2023-ban a GDP 2,6 %-át tették ki, ami 2022-höz képest 0,1 százalékpontos éves növekedést jelent. Németország addicionális beruházásokat finanszírozott az Eszközből és más uniós alapokból. Németország a zöld és digitális átállásra, valamint az energiabiztonságra – például az épületek energetikai felújítására – az elektromos autók töltőinfrastruktúrájának fejlesztésére és az iskolák digitális kornak megfelelő felszerelésére – irányuló közberuházásokat finanszírozott. E közberuházásokat részben az Eszközből és más uniós alapokból finanszírozzák.

(13) A 2024. évi stabilitási programban a költségvetési előrejelzéseket alátámasztó makrogazdasági forgatókönyv 2024-ben 0,2 %-os, 2025-ben pedig 1,0 %-os reál-GDP-növekedéssel számol. A GDP-arányos államháztartási hiány 2024-ben várhatóan 1,75 %-ra csökken, majd 2025-ben a GDP 1 %-ának megfelelő szinten lesz, míg a GDP-arányos államadósság 2024 végére várhatóan 64 %-ra emelkedik, majd ezt követően 2025 végére 63,25 %-ra csökken. 2025 után – az előrejelzések szerint – az államháztartási hiány 2026-ban a GDP 1,25 %-ára, 2027-ben pedig az 1,5 %-ára nő, majd 2028-ban az 1 %-ára csökken. Az államháztartási hiány tehát a tervek szerint a program időhorizontjában a Szerződésben a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaérték alatt marad. A GDP-arányos államadósság viszont 2025 után – az előrejelzések szerint – 2026-ra fokozatosan a GDP 63,25 %-ára, 2027-re a 63 %-ára, 2028-ra pedig a 62 %-ára csökken.

(14) A Bizottság 2024. tavaszi előrejelzése szerint a reál-GDP 2024-ben 0,1 %-kal, 2025-ben pedig 1,0 %-kal nő, és a harmonizált fogyasztói árindex (HICP) alapján mért infláció 2024-ben 2,4 %-on, 2025-ben pedig 2,0 %-on áll majd.

(15) A Bizottság 2024. tavaszi előrejelzése 2024-re a GDP 1,6 %-ának megfelelő államháztartási hiányt prognosztizál, míg a GDP-arányos államadósság 2024 végére 62,9 %-ra csökken. A 2024. évi hiány csökkenése főként a szükséghelyzeti energiatámogatási intézkedések kivezetését tükrözi, ami hasonló hatást gyakorol a GDP-arányos államadósságra. A Bizottság becslései alapján a költségvetési irányvonal az előrejelzés szerint 2024-ben a GDP 0,8 %-ával szűkül.

([12]) A Tanács ajánlása (2022. július 12.) Németország 2022. évi nemzeti reformprogramjáról, amelyben véleményezi Németország 2022. évi stabilitási programját (HL C 334., 2022.9.1., 35. o.).

([13]) A Bizottság 2024. tavaszi előrejelzése alapján Németország esetében a potenciális kibocsátás középtávú növekedése, amelyet a költségvetési irányvonal méréséhez használnak, nominális értéken 2023-ban 7,5 %-ra tehető, a tízéves átlagos potenciális reálnövekedési ráta és a 2023. évi GDP-deflátor alapján.

([14]) A költségvetési irányvonal az államháztartás mögöttes költségvetési pozíciójában bekövetkezett éves változás mérőszáma. Mind a nemzeti finanszírozású, mind az uniós költségvetésből finanszírozott költségvetési politikákból eredő gazdasági impulzus értékelésére irányul. A költségvetési irányvonal i. a középtávú potenciális növekedés és ii. a diszkrecionális bevételi intézkedéseket nem tartalmazó elsődleges kiadások változása közötti különbözetként mérhető (és az elsődleges kiadások nem tartalmazzák a Covid19-válsággal kapcsolatos ideiglenes szükséghelyzeti intézkedéseket sem), de az elsődleges kiadások tartalmazzák az Eszköz és más uniós alapok keretében nyújtott vissza nem térítendő támogatások (grants) által finanszírozott kiadásokat.

(16) A Bizottság 2024. tavaszi előrejelzése szerint az Eszköz keretében nyújtott vissza nem térítendő támogatásokkal (*grants*) finanszírozott kiadások nagysága 2024-ben a GDP 0,1 %-a lesz, a 2023. évi összeggel megegyezően. Az Eszköz keretében nyújtott vissza nem térítendő támogatásokkal finanszírozott kiadások magas színvonalú beruházásokat és termelékenységnövelő reformokat fognak lehetővé tenni anélkül, hogy közvetlen hatást gyakorolnának Németország államháztartási egyenlegére vagy államadósságára.

(17) A Tanács 2023. július 14-én azt ajánlotta ([15]), hogy Németország folytasson prudens költségvetés-politikát, különösen azáltal, hogy a nemzeti finanszírozású nettó elsődleges kiadások ([16]) nominális növekedését 2024-ben legfeljebb 2,5 %-ra korlátozza. A 2023. évi költségvetésük végrehajtása és a 2024. évi költségvetésiterv-javaslatuk elkészítése során a tagállamoknak figyelembe kellett venniük azt, hogy a Bizottság – a 2023. évi tényadatok alapján – javasolni fogja a Tanácsnak a hiányalapú túlzotthiány-eljárások megindítását. A Bizottság 2024. tavaszi előrejelzése szerint Németország nemzeti finanszírozású nettó elsődleges kiadásai 2024-ben várhatóan 2,6 %-kal emelkednek, amely az ajánlott maximális növekedési ráta felett van. A nettó kiadások 2024. évi növekedésére vonatkozó, 2024. tavaszi bizottsági előrejelzést azonban befolyásolja, hogy 2023-ban a tömegközlekedési vállalatokat átsorolták az államháztartási szektorba ([17]), ami törést eredményezett az idősorban. Az előrejelzés szerint az átsorolást figyelmen kívül hagyva a nemzeti finanszírozású nettó elsődleges kiadások 2024-ben 2,4 %-kal emelkednének, ami az ajánlott maximális növekedési ráta alatt van. Ez összhangban van a Tanács ajánlásával.

(18) Ezen kívül a Tanács azt ajánlotta, hogy Németország 2023–2024-ben a lehető leghamarabb vezesse ki a hatályban lévő veszélyhelyzeti energiatámogatási intézkedéseket, és az így keletkező megtakarításokat fordítsa az államháztartási hiány csökkentésére. A Tanács továbbá azt ajánlotta, hogy ha az újbóli energiaár-emelkedések új vagy folytatódó támogatási intézkedéseket tesznek szükségessé, Németországnak biztosítania kell, hogy az ilyen támogatási intézkedések a kiszolgáltatott helyzetben lévő háztartások és vállalkozások védelmére irányuljanak, fiskálisan finanszírozhatóak legyenek, és megőrizzék az energiamegtakarításra irányuló ösztönzőket. A Bizottság 2024. tavaszi előrejelzése szerint a szükséghelyzeti energiatámogatási intézkedések nettó költségvetési költsége ([18]) a becslések szerint 2023-ban a GDP 1,2 %-át, valamint az előrejelzések szerint 2024-ben a 0,1 %-át és 2025-ben a 0,0 %-át teszi ki. Mindenekelőtt a gázra kivetett csökkentett hozzáadottérték-adó 2024-ben várhatóan hatályban marad, hatása azonban csekély lesz. Ha a kapcsolódó megtakarításokat a tanácsi ajánlásnak megfelelően az államháztartási hiány csökkentésére használnák fel, az említett előrejelzések 2024-ben a GDP 1,1 %-ának megfelelő költségvetési kiigazítást jelentenének, miközben a nemzeti finanszírozású nettó elsődleges kiadások ([19]) az említett évben a GDP 0,8 %-ának megfelelő restriktív hatást gyakorolnak a költségvetési irányvonalra. A szükséghelyzeti energiatámogatási intézkedéseket 2023-ban és 2024-ben kivezetik. Ez összhangban van a Tanács ajánlásával. Azonban a kapcsolódó megtakarításokat az előrejelzés szerint nem teljes mértékben a költségvetési hiány csökkentésére használják fel. Fennáll annak a kockázata, hogy ez nem fog megfelelni a Tanács ajánlásában foglaltaknak.

(19) Emellett a Tanács azt is ajánlotta, hogy Németország tartsa fenn a nemzeti finanszírozású közberuházások szintjét, és biztosítsa az Eszköz keretében nyújtott vissza nem térítendő támogatások és az egyéb uniós alapok hatékony felhasználását, különösen a zöld és a digitális átállás előmozdítása érdekében. A Bizottság 2024. tavaszi előrejelzése szerint a nemzeti finanszírozású közberuházások a 2023. évi GDP-arányos 2,6 %-hoz képest 2024-ben a GDP 2,7 %-ára nőnek. Ez összhangban van a Tanács ajánlásával. Ezzel szemben az uniós forrásokból – ideértve az Eszköz keretében nyújtott vissza nem térítendő támogatásokat is – finanszírozott közkiadások 2024-ben a GDP 0,2 %-ának megfelelő szinten maradnak.

(20) Az előrejelzés zárónapján ismert gazdaságpolitikai intézkedések alapján, és változatlan szakpolitikát feltételezve, a Bizottság 2024. tavaszi előrejelzése 2025-ben a GDP 1,2 %-ának megfelelő államháztartási hiányt prognosztizál. A GDP-arányos államadósság 2025 végére várhatóan 62,2 %-ra csökken. A hiány és a GDP-arányos államadósság 2025. évi csökkenése elsősorban a GDP-növekedés várható élénkülését tükrözi.

([15]) A Tanács ajánlása (2023. július 14.) Németország 2023. évi nemzeti reformprogramjáról, amelyben véleményezi Németország 2023. évi stabilitási programját (HL C 312., 2023.9.1., 38. o.).

([16]) A nettó elsődleges kiadások alatt a következők nélkül számított nemzeti finanszírozású kiadásokat értjük: i. diszkrecionális bevételi intézkedések, ii. kamatkiadások, iii. ciklikus munkanélküliségi kiadások, valamint iv. egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések.

([17]) Az átsorolás hatása érzékelhető a kiadásnövekedési mutatóban, ugyanakkor az államháztartási hiányra gyakorolt hatása elhanyagolható, mivel a bevételek hasonló mértékben nőttek.

([18]) A számadat az említett intézkedések éves költségvetési költségének szintjét mutatja, beleértve a bevételeket és kiadásokat, és adott esetben az energiaszolgáltatók váratlan nyereségére kivetett adókból származó bevételek nélkül.

([19]) E hatás, amely a nominális GDP arányaként fejezhető ki, az elsődleges államháztartási kiadások változásának és a középtávú (tízéves) átlagos potenciális nominális GDP-növekedésnek az összevetéséből adódik, ahol az elsődleges államháztartási kiadások nem tartalmazzák i. a diszkrecionális bevételi intézkedések járulékos költségvetési hatását, ii. az egyszeri kiadásokat, iii. a ciklikus munkanélküliségi kiadásokat, valamint iv. a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz és más uniós alapok vissza nem térítendő támogatásaiból finanszírozott kiadásokat.

(21) Annak ellenére, hogy az elmúlt években kismértékben nőtt a közberuházások GDP-hez viszonyított aránya, a közberuházások nem tartottak lépést az infrastruktúra, az oktatás, a képzés, valamint a zöld és a digitális átállás beruházási igényeivel. A szövetségi szintű beruházások az elmúlt évben az értékcsökkenési szintek alá estek, míg az önkormányzati szintű nettó beruházások az elmúlt két évtizedben negatívak voltak, ami a tőkeállomány általános csökkenéséhez vezetett. A beruházások útjában álló akadályok változatlanul fennállnak. A magánberuházások 2023-ban továbbra is a világjárvány előtti szint alatt voltak. Konkrétan, a magánberuházások megvalósításának adminisztratív terhei továbbra is magasak, különösen a kiterjedt dokumentációs és engedélyekre vonatkozó követelmények, valamint a digitalizáció hiánya miatt. A szigorú szabályozási előírások, a régiók közötti szabályozási különbségek és a hosszadalmas engedélyezési eljárások akadályozzák a termelési és innovációs kapacitások bővülését, különösen az energia- és az építőiparban. Bár a 2023-ban befejezett lakások száma megegyezett az előző évi szinttel, a lakáshiány ellenére az elmúlt három évben csökkentek a lakóépületekbe történő beruházások. Korlátozottak az alternatív finanszírozási formák, különösen a növekvő innovatív vállalkozások esetében. A kis- és középvállalkozások (kkv-k) által a kutatásra és fejlesztésre fordított kiadások továbbra is alacsonyak, és a technológia terjedése korlátozott.

(22) Az elöregedés csökkenti a munkaképes korú népességet, és felfelé ható nyomást gyakorol az időskori függőségi rátára. Ennek eredményeként a teljes nyugdíjkiadások várhatóan emelkedni fognak. Ez jelentős finanszírozási igényt teremt. Az évek során a nyugdíjkiadások egyre nagyobb részét szövetségi támogatásokból finanszírozták. Ez 2020 óta több mint évi 100 milliárd EUR-t tett ki, ami az összes szövetségi kiadás mintegy 23 %-ának felel meg. Változatlan szakpolitikák mellett ez várhatóan tovább fog emelkedni, ami korlátozza a produktív ráfordítások mozgásterét. A foglalkoztatói nyugdíjakra, valamint a tőkealapú magánnyugdíjrendszerekre továbbra sem támaszkodnak kellőképpen. A foglalkoztatói nyugdíjak (második pillér) igénybevételének növelésére irányuló erőfeszítések ellenére e konstrukció kihasználtsága továbbra is csupán mintegy 54 %-os. A „generációs tőke” tervezett létrehozását, amely tőkealapú elemmel egészítené ki a kötelező nyugdíjrendszert, államadósság révén finanszírozzák, és ezért korlátozott lehetőségeket kínál a nyugdíjak fenntarthatóságának javítására. Bár az 55 és 64 év közötti munkavállalók foglalkoztatási rátája az egyik legmagasabb az Unióban, a tényleges nyugdíjbavonulási életkor emelkedése az elmúlt években lelassult, és a 65 év feletti korcsoportban a foglalkoztatás elmarad a legmagasabb foglalkoztatási rátájú uniós országokétól. Ez a korengedményes nyugdíjba vonulással kapcsolatos lehetőségeknek is köszönhető, amelyek további nyomást gyakorolnak a nyugdíjrendszer fenntarthatóságára.

(23) Az inkluzívabb és fenntarthatóbb növekedés, valamint az erősebb versenyképesség szempontjából kulcsfontosságú az optimális adószerkezet. A németországi munkavállalókat terhelő adóék a második legmagasabb az Unióban. A magas adók és a szociális ellátásokra vonatkozó szabályok együttesen csökkentik a ledolgozott órák számának növelésére irányuló ösztönzőket, különösen az alacsony keresetűek és a második keresők esetében, akik gyakran nők, amint azt a részmunkaidőben foglalkoztatott nők igen magas aránya is jelzi. Ez visszafogja a munkaerő-kínálatot, és súlyosbítja a meglévő munkaerőhiányt. Ezenkívül Németországban a környezetvédelmi adók aránya az uniós átlag alatt van, és csökken. Ezzel szemben az Unión belül Németországban az egyik legmagasabb a társaságiadó-kulcs, beleértve a helyi iparűzési adót (*Gewerbesteuer*). Ezek kombinációja összetett és átláthatatlan adórendszert alkot. Az értékcsökkenési szabályok felülvizsgálatára és a kutatási és fejlesztési célú adójóváírások javítására irányuló közelmúltbeli kezdeményezések költséghatékony módon bővítik a beruházásösztönzőket. Ugyanakkor lehetőség van a társaságiadó-rendszer egyszerűsítésére a mentességek körének csökkentése révén.

(24) Az (EU) 2021/241 rendelet 19. cikke (3) bekezdésének b) pontjával és az említett rendelet V. mellékletének 2.2. kritériumával összhangban a helyreállítási és rezilienciaépítési terv 2026-ig végrehajtandó, egymást kölcsönösen erősítő reformok és beruházások széles körét tartalmazza. Az említett reformok és beruházások várhatóan segítenek kezelni a releváns országspecifikus ajánlásokban azonosított kihívások mindegyikét vagy jelentős részét. E szoros időkereten belül Németország hosszú távú versenyképességének a zöld és a digitális átállás révén történő fokozásához elengedhetetlen a gyors haladás az – elfogadását követően – egy REPowerEU-fejezetet is tartalmazó helyreállítási és rezilienciaépítési terv eredményes végrehajtásával, biztosítva ugyanakkor a társadalmi méltányosságot. A helyreállítási és rezilienciaépítési tervben foglalt kötelezettségvállalások 2026 augusztusáig történő teljesítése szempontjából meghatározó jelentőséggel bír, hogy Németország jelentősen felgyorsítsa a reformok és beruházások végrehajtását, többek között azáltal, hogy elegendő forrást különít el az irányításukhoz. A REPowerEU-fejezetnek a helyreállítási és rezilienciaépítési tervbe való gyors beillesztése lehetővé fogja tenni további reformok és beruházások finanszírozását, támogatva Németország és az Unió stratégiai célkitűzéseit az energetika és a zöld átállás területén. A helyreállítási és rezilienciaépítési terv sikeres végrehajtásához alapvető

fontosságú a helyi és regionális hatóságok, a szociális partnerek, a civil társadalom szereplői és más releváns érdekelt felek szisztematikus bevonása a széles körű felelősségvállalás biztosítása érdekében.

(25) A kohéziós politikai programok félidős felülvizsgálatának részeként Németországnak – az (EU) 2021/1060 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([20]) 18. cikkével összhangban – 2025 márciusáig felül kell vizsgálnia az egyes – az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA), az Európai Szociális Alap Plusz (ESZA+), a Kohéziós Alap és az Igazságos Átmenet Alap (IÁA) által támogatott – programokat, figyelembe véve többek között a 2024. évi országspecifikus ajánlásokban azonosított kihívásokat, valamint a nemzeti energia- és klímatervét. Az említett felülvizsgálat képezi az alapját az egyes programokhoz nyújtott uniós finanszírozás végleges allokációjának. Németország eredményeket ért el a kohéziós politikai programoknak és a szociális jogok európai pillérének a végrehajtása terén, de továbbra is maradnak kihívások. A foglalkoztatás és a munkatermelékenység terén továbbra is jelentős regionális különbségek mutatkoznak, bár a kevésbé fejlett régiók a munkatermelékenység tekintetében fokozatosan felzárkóztak. A kohéziós politikai programok végrehajtásának felgyorsítása döntő fontosságú, és a programokban elfogadott prioritások továbbra is relevánsak. A közigazgatási kapacitás növelésére irányuló célkitűzés részeként fontos, hogy elegendő forrást különítsenek el a kohéziós politikai programok végrehajtására, és előmozdítsák a végrehajtásukért felelős hatóságok korszerűsítését és digitalizációját. A kutatás-fejlesztés és az innováció növelése valamennyi régióban, különösen a keleti régiókban, valamint az oktatás és képzés támogatása a zöld és digitális átállás jelentette kihívások kezelése érdekében kulcsfontosságú a regionális versenyképesség és foglalkoztatás terén fennálló egyenlőtlenségek további csökkentéséhez. Ehhez az is szükséges, hogy a kohéziós politikai programok végrehajtása a zöld és a digitális átállás érdekében folytatódjon a jól teljesítő ágazatokkal rendelkező régiókban. Folytatni kell az energiahatékonyságba és a megújuló energiába, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásba és a szénlábnyomba történő zöld beruházásokat is. Továbbra is fontos a vállalkozásfejlesztés és a vállalkozások, különösen a kkv-k támogatása. Az oktatás, a képzés és az egész életen át tartó tanulás minősége és inkluzivitása – különösen a hátrányos helyzetű csoportok esetében – prioritás, csakúgy mint az aktív befogadás és a foglalkoztathatóság javítása. Németország felhasználhatná az (EU) 2024/795 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([21]) létrehozott Stratégiai Technológiák Európai Platformját, hogy támogassa a digitális technológiák, a tiszta és erőforrás-hatékony technológiák és a biotechnológiák területén a kritikus technológiák fejlesztését vagy gyártását, valamint hogy kezelje az ezekben az ágazatokban tapasztalható munkaerő- és szakemberhiányt.

(26) A helyreállítási és rezilienciaépítési terv és más uniós alapok által kezelt gazdasági és társadalmi kihívásokon túl Németország számos további kihívással néz szembe a szakképzett munkaerő jelentős hiányának kezelésével, a digitalizációval és a zöld átállással kapcsolatban. A zöld és a digitális átállásba történő további beruházások szintén segítenének csökkenteni a beruházások és a megtakarítások közötti szakadékot.

(27) A szakképzett munkaerő hiánya akadályozza a növekedést, a beruházásokat, valamint a zöld és a digitális átállást. Németországban a vállalatok mintegy fele még hosszú távon is nehezen tudja betölteni az üres álláshelyeket. Fennáll annak a kockázata, hogy a szakemberhiány tovább súlyosbodhat a – különösen a hátrányos helyzetű csoportok esetében tapasztalható – romló oktatási eredmények, a korai iskolaelhagyók jelentős száma és a gyenge alapvető digitális készségek miatt. Az OECD nemzetközi tanulói teljesítménymérési programja (PISA) szerint az alulteljesítők aránya az elmúlt évtizedben csaknem kétszeresére nőtt: Németországban tíz fiatalból mintegy három minimális készségszinttel sem rendelkezik a matematika, négyből egy pedig az olvasás és a természettudományok terén. A társadalmi-gazdasági és migráns háttér oktatási eredményekre gyakorolt hatása tovább nőtt. Németországban az egyik legmagasabb a korai iskolaelhagyók aránya az Unióban, és különösen magas köztük a külföldön született diákok száma. Az új 10 éves „*Startchancen*” szövetségi és tartományi program, amely főként hátrányos helyzetű diákokat céloz meg, a helyes irányba tett lépés, de a német iskoláknak csak 10 %-ára terjed ki. A német nyelv ismerete kulcsfontosságú a hatékony tanulás és a befogadás szempontjából, ami kiemeli a fokozott német nyelvi támogatás fontosságát, különösen azon diákok esetében, akik a némettől eltérő nyelven beszélnek otthon. A 2023-as 52,2 %-os értékkel Németország elmarad a legalább alapvető digitális készségekkel rendelkező felnőttek 55,6 %-os uniós átlagától, és különösen a fiatalok vannak lemaradva. Javítani kell az alapkészségek biztosítását és az alacsonyabb szintű képesítéssel rendelkezők és az alacsony munkaerőpiaci teljesítményű, migráns háttérrel

([20]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1060 rendelete (2021. június 24.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alap Pluszra, a Kohéziós Alapra, az Igazságos Átmenet Alapra és az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alapra vonatkozó közös rendelkezések, valamint az előbbiekre és a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alapra, a Belső Biztonsági Alapra és a határigazgatás és a vízumpolitika pénzügyi támogatására szolgáló eszközre vonatkozó pénzügyi szabályok megállapításáról (HL L 231., 2021.6.30., 159. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj).

([21]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/795 rendelete (2024. február 29.) a Stratégiai Technológiák Európai Platformjának (STEP) létrehozásáról és a 2003/87/EK irányelv, valamint az (EU) 2021/1058, az (EU) 2021/1056, az (EU) 2021/1057, az 1303/2013/EU, a 223/2014/EU, az (EU) 2021/1060, az (EU) 2021/523, az (EU) 2021/695, az (EU) 2021/697 és az (EU) 2021/241 rendelet módosításáról (HL L, 2024/795, 2024.2.29., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/795/oj).

rendelkezők továbbképzését a munkaerőhiány kezelése érdekében, különösen az egészségügyi és a tartós ápolási-gondozási ágazatban, az építőiparban, a kézműiparban és a szolgáltatásokban. A képzettségi eredményeket javítani lehetne a munkáltatók és a képzési intézmények közötti együttműködés fokozásával mind az ágazatokon belül, mind azok között, valamint a moduláris/rövid ciklusú képesítések további alkalmazásával. A szakképzett munkaerő jelentős hiányának kezeléséhez kulcsfontosságúak az oktatási eredmények javítására irányuló további erőfeszítések, különösen a hátrányos helyzetű csoportok esetében, valamint a digitális készségek megerősítése.

(28) Bár Németország erőfeszítéseket tett a közszolgáltatások digitalizálásának javítására, a végrehajtás továbbra is lassú, különösen az egységes, teljes mértékben digitális szolgáltatások települési és tartományi (*Länder*) szintű bevezetése terén. Németország nem érte el azt a célját, hogy a lakosság és a vállalkozások számára nyújtott valamennyi közszolgáltatást digitalizálja a nemzeti jogban előírt határidőig (2022 végéig, az online hozzáférésről szóló jogszabály [*Onlinezugangsgesetz*]). A Nemzeti Szabályozói Ellenőrzési Tanács (*Normenkontrollrat*) úgy véli, hogy az online hozzáférésről szóló jogszabály végrehajtása nem megfelelő, és kulcsfontosságú kockázatként munkaerőhiányt vetített előre a digitalizációból eredő hatékonyságnövekedés elmaradásának esetére. A közigazgatási szintek közötti koordináció és együttműködés a közelmúltbeli javulás ellenére is elégtelen, és a digitalizált folyamatok megvalósításával kapcsolatos felelősségvállalás korlátozottnak tűnik. A Bizottság e-kormányzatról készült teljesítményfelmérése azt mutatja, hogy Németországban nem megfelelő szintű a közigazgatás háttérfunkcióinak digitalizálása sem, amely kívül esik az online hozzáférésről szóló jogszabály hatályán. A több mint 11 000 nyilvántartás modernizálása és összekapcsolása – a Németország helyreállítási és rezilienciaépítési tervében foglalt első intézkedések mellett – a digitális közigazgatás egyik alapvető feltétele. Mindeddig azonban kevés előrelépés történt, a digitális közigazgatási intézkedésekre fordított kiadások pedig csökkentek.

(29) Bár Németország jó eredményeket ért el a széles sávú üvegszálas internetkapcsolatok kiépítése terén, az ország teljes lefedettsége (29,8 %) még mindig a második legalacsonyabb az Unióban. Az üvegszálas internetkapcsolatok (a háztartások 25,6 %-a) és általában a nagyon nagy kapacitású hálózati kapcsolatok (37,6 %) hiánya különösen a vidéki területeken hangsúlyos. A lefedettségbeli hiányosságok negatív hatást gyakorolnak a versenyképességre és akadályozzák a termelékenység növekedését, különösen a kkv-k esetében. A hálózat kiépítése keretfeltételeinek – például az állami szektor tervezési és végrehajtási kapacitásának növelése révén történő – javítása alapvető fontosságú az üvegszálas lefedettség felgyorsítása szempontjából. A hálózati célértékek eléréséhez javítani kell az engedélykérelemmel és -kiadással kapcsolatos adminisztratív eljárásokat is, valamint szabványosítani kell az alternatív, kevésbé időigényes telepítési módszereket. Németország gigabit-stratégiájának további végrehajtása orvosolhatja ezeket a problémákat, és további javulást eredményezhet. Figyelmet lehetne azonban fordítani az állami beavatkozások oly módon történő tervezésére, hogy azok ne szorítsák ki a kereskedelmi beruházásokat, például a szűkös mérnöki erőforrások iránti kereslet növelésével.

(30) Az éghajlat-politikai célok eléréséhez további erőfeszítésekre van szükség a közlekedési ágazat dekarbonizációja terén. A közlekedésben a bevezetésük óta, így 2023-ban sem teljesültek az éves nemzeti ágazatspecifikus kibocsátási célok. Ezenkívül a közúti közlekedés szén-dioxid-kibocsátásának csökkentése jelentősen elősegítené Németország vállalaselosztási célkitűzésének elérését, amely szerint 2030-ig a 2005-ös szinthez képest 50 %-kal kell csökkenteni a kibocsátásokat. A közlekedési ágazat 2023-ban 6,3 %-kal növelte végsőenergia-fogyasztását. A vasúti közlekedés megbízhatóságának és minőségének javítása, valamint a beruházási hiányok és a felújítások késedelmének kezelése – különösen az árufuvarozás tekintetében – hozzájárulna a tömegközlekedés iránti kereslet ösztönzéséhez és a közúti torlódások enyhítéséhez. Jelentős beruházásokra lesz szükség ahhoz, hogy a vasúthálózaton elegendő kapacitás álljon rendelkezésre az új forgalom befogadásához.

(31) Az euroövezeti tagállamok gazdaságai közötti szoros összefonódásokra és a gazdasági és monetáris unió működéséhez való együttes hozzájárulásukra tekintettel 2024-ben a Tanács azt ajánlotta, hogy az euroövezeti tagállamok tegyenek intézkedéseket – többek között helyreállítási és rezilienciaépítési terveik révén – az euroövezetről szóló, 2024. évi ajánlás végrehajtása érdekében. Németország esetében az 1., 2., és 3. ajánlás hozzájárul az euroövezetről szóló, 2024. évi ajánlásban foglalt első, második, harmadik és negyedik ajánlás végrehajtásához.

(32) A Bizottság részletes felülvizsgálatának és az egyensúlyhiány fennállására vonatkozó következtetéseinek fényében az 1176/2011/EU rendelet 6. cikke szerinti ajánlások tükröződnek az 1. ajánlásban. Az 1. ajánlásban említett szakpolitikák segítenek kezelni a folyó fizetési mérleg tartósan nagy többletéhez kapcsolódó sebezhetőségeket. A 2., 3. és 4. ajánlás a beruházások fokozásán keresztül járul hozzá az 1. ajánlás teljesítéséhez. Az 1. ajánlásban említett szakpolitikák – a (31) preambulumbekezdéssel összhangban – egyaránt hozzájárulnak az egyensúlyhiányok kezeléséhez és az euroövezetről szóló 2024. évi ajánlásban szereplő ajánlások végrehajtásához,

AJÁNLJA, hogy Németország 2024-ben és 2025-ben tegyen intézkedéseket a következők érdekében:

1. Kellő időben nyújtsa be a középtávú költségvetési-strukturális tervet. A megreformált Stabilitási és Növekedési Paktum követelményeivel összhangban 2025-ben korlátozza olyan mértékűre a nettó kiadások ([22]) növekedési rátáját, ami biztosítja többek között, hogy az államadósság középtávon megalapozottan csökkenő pályára kerüljön, és az államháztartási hiány a Szerződésben a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaérték alatt maradjon. Erősítse meg a közberuházásokat és számolja fel a magánberuházások előtt álló akadályokat a versenyképesség fokozása érdekében. Növelje a produktív ráfordítások mozgásterét, többek között az első pillér szerinti nyugdíjrendszer finanszírozási oldalának reformja révén. Javítsa az adószerkezetet az inkluzívabb növekedés és a fenntartható versenyképesség érdekében, többek között a ledolgozott munkaórák számának növelését hátráltató tényezők csökkentése révén, különösen a második keresők esetében.

2. Jelentősen gyorsítsa fel a REPowerEU-fejezetet tartalmazó helyreállítási és rezilienciaépítési terv végrehajtását annak elfogadását követően, biztosítva a reformok és beruházások 2026 augusztusáig történő befejezését, valamint gyorsítsa fel a kohéziós politikai programok végrehajtását, többek között azáltal, hogy elegendő forrást különít el a helyreállítási és rezilienciaépítési terv és a kohéziós politikai programok irányítására. A kohéziós politikai programok félidős felülvizsgálatának keretében továbbra is összpontosítson az elfogadott prioritásokra, figyelembe véve a Stratégiai Technológiák Európai Platformja kezdeményezés által a versenyképesség javítására kínált lehetőségeket.

3. Kezelje a szakképzett munkaerő hiányát, különösen az alapvető és digitális készségek megerősítése, valamint az oktatási eredmények javítása révén, többek között a hátrányos helyzetű csoportok fokozott célzott támogatásával. Gyorsítsa fel a közigazgatás digitalizációját, többek között a digitális közszolgáltatások földrajzi lefedettségének növelésével. Ösztönözze tovább a nagyon nagy kapacitású digitális kommunikációs hálózatok kiépítését, többek között a magánberuházási projektek szükséges végrehajtásának megkönnyítése és szükség esetén állami források mozgósítása révén.

4. Gyorsítsa fel a közlekedési ágazat dekarbonizációját, többek között a vasúti hálózat korszerűsítése révén.

Kelt Luxembourgban, 2024. október 21-én.

a Tanács részéről

az elnök

NAGY I.

([22]) Az (EU) 2024/1263 rendelet 2. cikkének 2. pontja szerint a „nettó kiadás”: a kamatkiadások, a diszkrecionális bevételi intézkedések, az uniós alapokból származó bevételek által teljes mértékben fedezett, uniós programokkal kapcsolatos kiadások, az Unió által finanszírozott programok társfinanszírozásával kapcsolatos nemzeti kiadások, a munkanélküli ellátásokra fordított kiadások ciklikus elemei, valamint az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül számított kormányzati kiadás.